

Cloenda de curs a l'IREL

Mossèn Ramon Prat, vicari general i director de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida, en nom del senyor bisbe, ha estat l'encarregat de fer la cloenda del curs acadèmic.

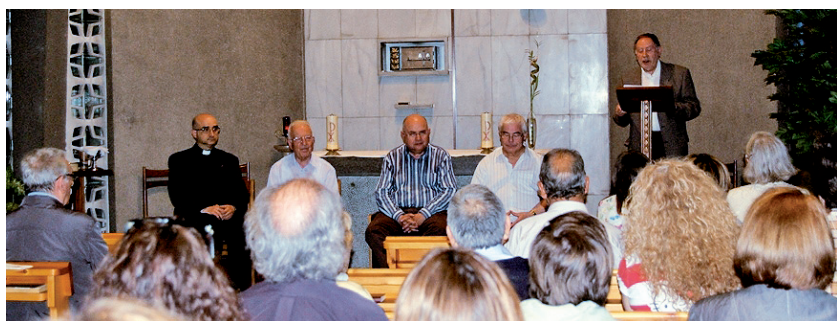
L'acomiadament dels estudiants del cicle corresponent, DPA, Diplomatura-Grau en CCRR i Llicenciatura màster en CCRR, s'ha celebrat amb una Eucaristia.

Fent un balanç del curs acadèmic, els responsables de l'IREL han senyalat que enguany han tingut més alumnes que mai, superant el miler de matrícules entre matèries, conferències i cursos. Durant l'acte s'ha fet esment del Pla Pastoral de

la nostra Diòcesi, desenvolupat en les successives quatre cartes pastorals del nostre bisbe Joan: «Entre tots i per al bé de tothom»; «La iniciació cristiana. Creure, viure i anunciar l'Evangelí»; «Presència de l'Església a la societat», i la recent presentada: «La necessària qualitat espiritual».

Cal destacar el goig dels estudiants, manifestant que a l'IREL havien trobat resposta a moltes inquietuds i n'havien obert de noves; trobat noves amistats, però, per damunt de tot, havien pogut compartir la fe amb molt respecte a les diferències de pensament.

Lourdes Gilgado

Presentació de dos llibres dedicats als màrtirs

Amb motiu de la magna beatificació que, conjuntament amb mig miler de catòlics més, tindrà lloc a Tarragona el proper 13 d'octubre, el Bisbat de Lleida ha presentat dos llibres dedicats a màrtirs de la Guerra Civil. L'un, «Apuntes biogràfics de Mons. Salvio Huix Miralpeix», és una biografia dedicada al bisbe màrtir, afusellat al cementiri de Lleida, dies després d'esclatar la guerra del 36. El segon llibre, «Un sacerdot camí del martiri», és un extracte del diari de Mn. Josep Nadal Guiu, un dels sa-

cerdots de la parròquia de Monzó, que també va patir el martiri, a l'agost del 36.

La presentació dels llibres es va celebrar al paranimf de l'Acadèmia Mariana, sota la presidència del Sr. Bisbe Joan Piris. L'acte va cloure amb la intervenció del Petit Cor de la Catedral, el qual va interpretar l'himne dels màrtirs, el mateix que el beat lleidatà Francesc Castelló Aleu, junt amb els seus companys, cantava quan va ser conduït a la mort.

Jordi Pérez

AJUDANT A VIURE

Empreses solidàriament responsables

És un convenciment reiterat en l'ensenyament de l'Església que la solució gradual de la qüestió social cal buscar-la «fent la vida humana més humana», per a la qual cosa el treball humà adquireix una importància decisiva (*Catecisme de l'Església catòlica*, 2427). Des de la perspectiva cristiana, el treball és un dels components essencials

de la vocació de l'ésser humà, cridat a «dominar la terra» (*Gènesi*, 1-2), i una autèntica participació en la creació. El treball atorga dignitat a la persona i, a més, fa real el principi de la destinació universal dels béns.

Segons el Sant Pare Francesc (25/05/2013), «no hi ha pitjor pobresa material que aquella que no permet guanyar-se el pa i que priva de la dignitat del treball. L'atur, la falta i la pèrdua del treball, està propagant de manera preocupant els límits de la pobresa, i cal repensar el concepte de solidaritat, com un replantejament global de tot el sistema, tornant a donar-li la seva mesura ciutadania social». És aquella espiritualitat del treball, solidària i de comunió, que ja demanava el beat Joan Pau II (*Novo Millennio Ineunte*, 10), amb una forta crida a superar els desequilibris econòmics i socials existents al món del treball, i a gestionar amb decisió els processos en funció de la solidaritat i el respecte per cada persona.

Alleida, per iniciativa de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social, hem volgut posar en marxa la creació d'un FONS SOLIDARI PER A LA INCLUSIÓ, que ajudi a pal·liar l'experiència dramàtica de l'atur, tant juvenil com el de llarga durada, en els col·lectius més exclosos. Es tracta d'aconseguir CONTRACTES SOLIDARIS EN EMPRESES SOCIALMENT RESPONSABLES, contractes no estrictament necessaris fets a persones que atenem des de les entitats de la Xarxa, amb treballs d'un nivell de qualificació baix.

Estem convençuts que les transformacions socials no s'esdevenen automàticament. El factor decisiu és l'ésser humà, i ha de seguir essent el veritable protagonista (cf. *Laborem Exercens*, 10). Les persones s'expressen i es realitzen mitjançant la seva activitat laboral que, al mateix temps, té una dimensió social per la seva íntima relació amb la realitat familiar i amb el bé comú.

Gràcies a Déu, en molts indrets va consolidant-se la convicció que la crisi actual no és només econòmica i financera, sinó també ètica i antropològica. Certament hi ha una relació necessària entre treball i capital, però la prioritat la té el treball, els fruits del qual hom desitja que estiguin al seu servei i al dels altres. Per això, el papa Francesc insisteix en «tornar a la centralitat de l'home, a una visió més ètica de les activitats i de les relacions humanes, perquè per damunt de la lògica dels negocis i de la lògica i paràmetres del mercat, hi ha l'ésser humà».

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

RAMON FRAXEDAS

La ràdio com a vocació

En Ramon Fraxedas és un periodista vinculat al món de la ràdio des de fa 35 anys. Durant més d'una dècada va estar treballant a la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat de Tarragona, fins que va participar en la posada en marxa de Ràdio Estel, com a primer director de programes. Actualment és el responsable de la programació musical de Montserrat Ràdio www.montserratcomunicacio.cat / 100,6 FM).

Com va connectar amb el projecte de ràdio?

Després de conèixer el projecte de la comunitat benedictina vaig voler implicar-m'hi. Se'm va confiar donar un rostre musical concret a l'emissora del Monestir. A partir d'aquí, especialment durant els primers mesos, vaig fer un exercici de reflexió dirigit a trobar una imatge adient. Això em va portar a experimentar amb gèneres diferents fins a trobar el perfil actual.

Què té la música de Montserrat Ràdio?

Hi ha dues coordenades formals: és música serena, elegant, una proposta culta que, de manera paradoxal, no trenca l'àmbit de silenci que hom podria cercar sintonitzant aquesta emissora. L'oient pot identificar, sí, una presència dominant de jazz contemporani; però a mi m'agrada subratllar la característica que aquesta programació crea un àmbit de serenor.

Quina lectura creient fa d'aquesta experiència?

Atén una proposta rebuda de la pròpia comunitat i, ahora, és la meva resposta a una vocació i a la meva pròpia presència com a cristià a l'Església.

Òscar Bardají i Martí

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (VII)

No permetis que caiguem en la temptació

No permetis que caiguem en la temptació, ans deslliura'ns del Maligne». En aquesta sisena petició del Parenostre, de manera concreta, diem a Déu: «Ja sé que necessito proves per a purificar-me. Si tu dispenses que passi aquestes proves; si tu, com en el cas de Job, dónes al mal un espai de llibertat, et demano que pensis que les meves forces són limitades. No confiis massa en les meves forces. No estenguis massa enllà la frontera de la prova, i fes que la teva mà protectora sigui ben a prop meu quan ja no pugui més.»

Sant Cebrià va entendre així aquesta petició. Diu: «Quan preguem dient: No ens indueixis en la temptació, expresseu el convenciment que l'enemic no pot fer res contra nosaltres si abans no li ha estat permès; de manera que, en el nostre temor, la nostra donació i la nostra vigilància s'orienten a Déu, perquè sabem que res no és permès al Maligne que Déu no li hagi concedit.»

Fem aquesta petició amb la confiança que va expressar sant Pau: «Déu és fidel i no permetrà que si-gueu temptats per damunt de les vostres forces. I, juntament amb la prova, us donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar» (1Co 10,13).

Diem del mal o del Maligne? És veritat que una cosa no es pot separar de l'altra. Per això, preguem amb insistència que res del món no ens prengui la fe, la fe que ens fa veure Déu i ens uneix amb Jesucrist. Amb ell podem col·laborar en el venciment del poder del mal en el món.

Joseph Ratzinger-Benet XVI.

(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Respondre a les necessitats espirituals

En el diàleg amb les noves formes de religiositat, el cristianisme també pot guanyar en flexibilitat. Les estructures rígides ofereixen l'aparença de ser més fortes i segures, però solen ser fràgils; en canvi, les flexibles són més resistents. Per exemple, no hauria de fer por explorar nous llenguatges per expressar la fe i propiciar que les celebracions fossin més viscudes, festives i participades, sense renunciar a la solemnitat.

Tot i això, els cristians han de continuar pouant de la seva tradició, rastrejant l'experiència dels qui els han precedit. En aquest sentit, cal recuperar la Bíblia, no tan sols com a objecte d'anàlisi teològica, sinó també com a aliment espiritual, seguint l'esperit de la *lectio divina*.

Però convé no oblidar que el centre del missatge de l'Evangeli és el compromís amb els més febles. Aquesta dimensió social de la fe cristiana ha de ser el contrapunt necessari per compensar l'èmfasi en l'espiritualitat, que podria derivar en un misticisme narcisista i desencarnat.

D'altra banda, el cristianisme no pot renunciar als avenços de la modernitat, que ha de continuar nodrint-ne el pensament. El discurs de la Il·lustració no està ni de bon tros esgotat. Fins i tot és possible que els cristians l'hagin de preservar tal com van fer amb el llegat clàssic durant l'edat mitjana.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

DONES DE FE

Juliana de Norwich (1342-1416?)

Norwich, la segona ciutat més important de l'Anglaterra medieval, fou un veritable centre d'espiritualitat, amb més de quaranta ermitoris, la majoria dels quals dins del nucli urbà. Juliana va ser una de les seves nombroses *recluses*, aquelles dones que vivien una vida totalment contemplativa però no en un monestir apartat sinó en una casa situada a l'interior de les muralles de la ciutat.

De la biografia de Juliana, en sabem molt poc, fins al punt que ignorem si es deia realment així o si va agafar el nom de la petita església al costat de la qual va viure durant molts anys. En canvi, sí que ens ha arribat el seu gran testimoni de fe, a través de l'obra *Revelacions de l'amor diví*, en la qual Juliana narra les setze visions que va tenir de Jesús crucificat, les paraules que Ell li va dir i les reflexions que aquestes van provocar en ella. Al llarg de vuitanta-sis breus capítols, la mística Juliana desenvolupa una teologia càlida, vivencial i amarada d'esperança. Una teologia que ens parla de l'amor incondicional de Déu; de la maternitat de Crist, veritable Mare de la Humanitat; de l'Esperit Sant, que actua constantment en la creació... Però les paraules que l'han fet famosa, i que ella refereix a Jesús mateix, són: «All shall be well», «tot acabarà bé».

En Juliana de Norwich, la mística i la teologia retroben la seva unitat, unitat que cal reivindicar com a irrenunciable per a la vida de la comunitat cristiana.

Adelaide Baracco, teòloga

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 8. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau.
- 9. ■ Dimarts** [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.
- 10. ■ Dimecres** [Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda.
- 11. □ Dijous** [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes.
- 12. ■ Divendres** [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.;
- 13. ■ Dissabte** [Gn 49,29-32;50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe.
- 14. ■ † Diumenge vinent**, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolare: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostre obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meva súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

(Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.»

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom». Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpions i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis, alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto. Mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado; la mano del Señor se manifestará a sus siervos.»

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre; / cantad himnos a su gloria; / decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica, / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas

(Ga 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, en la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es circuncisión o incircumcisión, sino una criatura nueva. La paz y la misericordia de Dios vengan sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me venga con molestias, porque yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos y los mandó por delante, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que mande obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os mando como corderos en medio de lobos. No llevéis talega, ni alforja, ni sandalias; y no os detengáis a saludar a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa.» Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comed y bebed de lo que tengan, porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa. Si entráis en un pueblo y os reciben bien, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya, y decid: «Está cerca de vosotros el reino de Dios.»

Cuando entréis en un pueblo y no os reciban, salid a la plaza y decid: «Hasta el polvo de vuestro pueblo, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que está cerca el reino de Dios.» Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para ese pueblo.»

Los setenta y dos volvieron muy contentos y le dijeron: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre.» Él les contestó: «Veía a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado potestad para pisotear serpientes y escorpiones y todo el ejército del enemigo. Y no os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

La caiguda dels àngels rebels (evangeli d'avui). Pintura (vers 1473) del retaule de Sant Miquel i Sant Pere, de la Seu d'Urgell, MNAC (Barcelona)

COMENTARI

El Regne de Déu és a prop

Camí de Jerusalem, Jesús envia els seus deixebles de dos en dos per tal de preparar la seva posterior arribada i predicació en els poblets per on pensa passar. Així, Jesús multiplica la seva predicació gràcies a la col·laboració dels seus deixebles; i els deixebles comencen a fer experiència de predicació missionera.

Jesús constata, primer de tot, la necessitat existent de missioners de la paraula de Déu. El món és immens, la necessitat incalculable. Cal demanar a Déu, l'amo de les messes, que susciti i enviï molts ministres de la paraula.

Jesús els dona instruccions sobre el contingut i les maneres de la predicació. El contingut és clar: el Regne de Déu és a prop vostre. Aquest anunci coincideix amb el que Marc posa en boca de Jesús en el seu discurs inicial: ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en la Bona Nova (1, 15). Jesús és el profeta del Regne de Déu en el món que s'inaugura amb la seva persona i el seu misteri pasqual. L'anunci del deixeble ha de concentrar-se en aquest missatge nuclear, acompanyat d'un signe clar: la guarició dels malalts que hi hagi.

Les maneres de fer efectiu aquest anunci contrasten amb els programes actuals d'eficiència i optimització de recursos. L'enviat de Jesús prescindeix de

tot el que no sigui la pròpia persona, cerca la manera de compartir la vida i les condicions dels destinataris de l'anunci. La pobresa dels mitjans contrasta amb la vàlua de l'oferta: l'anunci de la salvació de Déu.

Jesús va experimentar la mala acollida i el rebuig. L'anunci de l'evangeli ho experimenta igualment al llarg dels temps. Però no es tracta de convèncer ni d'imposar, sinó de proposar amb llibertat i gratuïtat. És l'única manera, malgrat l'escassetat de bons resultats, de fer caure Satanàs —les forces del mal— del seu pedestal en el món. L'important no és l'èxit pastoral aconseguït, sinó que els nostres noms estiguin escrits en el cel; l'amo de les messes ja farà el seu paper.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Fragments de la Catequesi de Benet XVI (12/12/2012) en l'Any de la Fe

«En Jesús de Natzaret Déu manifesta el seu rostre i demana la decisió de l'home de reconèixer-lo i seguir-lo. El fet que Déu s'hagi revelat en la història per entrar en relació de diàleg d'amor amb l'home, dóna un nou sentit a tot el camí humà. La història no és un simple anar passant dels segles, anys, dies, sinó el temps d'una presència que li dóna ple significat i obre a una esperança sòlida.»

«On podem llegir les etapes d'aquesta Revelació de Déu? La Sagrada Escripura és el lloc privilegiat per a descobrir els esdeveniments d'aquest camí, i voldria —una vegada més— invitar a tots, en aquest Any de la Fe, a agafar amb més freqüència la Bíblia per llegir-la i meditar-la i prestar més atenció a les lectures de la missa dominical. Tot això constitueix un aliment preciós per a la nostra fe.»

«La fe és alimentada pel descobriment i el record del Déu que és sempre fidel, que guia la història i és el fonament segur i estable sobre el qual construir la pròpia vida.»

«També el cant del Magnificat que la Mare de Déu eleva a Déu, és un exemple altíssim d'aquesta història de Salvació, d'aquesta memòria que té present l'obrar de Déu. Maria exalta l'obrar misericordiós de Déu en el camí concret del seu poble, la fidelitat a les promeses d'aliança fetes a Abraham i la seva descendència; i tot això és memòria viva de la presència divina que mai no falla (cf. Lc 1,46-55).»
(www.vatican.va/audiencias)

Assemblea del Moviment de Professionals Catòlics

El Moviment de Professionals Catòlics i Catòliques de Lleida ha celebrat recentment la seva assemblea anual on ha fet balanç d'aquest curs. Així mateix, ha procedit al relleu de la seva junta directiva. La

reunió, que ha aplegat una quarantena de persones a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), ha estat acompanyada pel seu consiliari, Mn. Carles Santmartín, el qual ha fet una reflexió al voltant del contingut i significació de l'article primer dels estatuts de l'associació, un text escrit l'any 1992, quan Mn. Pelegrí va impulsar la seva creació.

Els participants, després d'un debat, han consensuat les propostes de treball del curs vinent, a partir de les quals treballarà la seva nova junta directiva. La coordinació en xarxa, tant interior com amb la resta de moviments de dins i fora de Catalunya, ha estat una de les més acceptades. L'assemblea ha finalitzat amb el relleu dels equips directius.

Cloenda dels Grups d'Oració i Amistat (GOA)

Els Grups d'Oració i Amistat de Lleida (GOA) han celebrat la seva 37a reunió anual amb una trobada que ha tingut lloc a l'Acadèmia Mariana. La reunió ha estat presidida per Mn. Joan Güell, director central dels GOA, i pel nostre consiliari, Mn. Mateu Freixes. Durant la jornada, Mn. Joan Güell ha pronunciat una conferència sobre les directrius dels GOA, que ha anat seguida de l'exposició/balanç de les actuacions realitzades enguany per part dels diferents grups de Lleida. A continuació s'ha celebrat l'Eucaristia, que ha estat presidida pel senyor

AGENDA
Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a dissabte de 10 a 12 h de juliol fins a setembre

- **Diumenge, 7 de juliol:**
—19 h, exercicis espirituals al Casal Claver (Raimat).
—20 h, Novena de la Mare de Déu del Carme (del 7 al 15 de juliol).
- **Dilluns, 8 de juliol:**
—17 h, els confirmands de Maials i Almatret visiten el Sr. Bisbe.
- **Dimarts, 9 de juliol:**
—Trobada del SIMCOS a Vic (9 i 10 de juliol).
—15 h, trobada al Santuari de Butsènit (UNER).
- **Dimecres, 10 de juliol:**
—Trobada de la Conferència Episcopal Tarraconense a Vic (del 10 al 12 de juliol).
- **Dissabte, 13 de juliol:**
—Celebració d'entrada del nou bisbe de Tortosa.
—19 h, confirmacions a la Pquia. d'Almatret.
- **Diumenge, 14 de juliol:**
—12 h, confirmacions a la Pquia. de Maials.

bisbe. Ha finalitzat la trobada amb un dinar de germanor.

Dolors Serra

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha nomenat la nova Comissió Gestora de la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida.

El Sr. Bisbe ha nomenat al Sr. Antoni Palou Torrelles, membre del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics.

AYUDANDO A VIVIR
Empresas solidariamente responsables

Es un convencimiento reiterado en la enseñanza de la Iglesia que la solución gradual de la cuestión social hay que buscarla «haciendo la vida humana más humana», para lo cual el trabajo adquiere una importancia decisiva (*Catecismo de la Iglesia católica*, 2427). Desde la perspectiva cristiana, el trabajo es uno de los componentes esenciales de la vocación del ser humano, llamado a «dominar la tierra» (*Génesis*, 1-2), y una auténtica participación en la creación. El trabajo otorga dignidad a la persona y, además, hace real el principio del destino universal de los bienes.

Según el papa Francisco (25/05/2013), «no hay peor pobreza material que aquella que no permite ganarse el pan y que priva de la dignidad del trabajo. El paro, la falta y la pérdida del trabajo, está propagando de manera preocupante los límites de la pobreza, y hay que repensar el concepto de solidaridad, como un replanteamiento global de todo el sistema, volviendo a darle su merecida ciudadanía social». Es aquella espiritualidad del trabajo,

solidaria y de comunión, que ya pedía el beato Juan Pablo II (*Novo Millennio Ineunte*, 10), con una fuerte llamada a superar los desequilibrios económicos y sociales existentes en el mundo del trabajo, y a gestionar con decisión los procesos en función de la solidaridad y el respeto por cada persona.

En Lleida, por iniciativa de la Red de Entidades Cristianas de Acción Caritativa y Social, hemos querido poner en marcha la creación de un FONDO SOLIDARIO PARA LA INCLUSIÓN, que ayude a paliar la experiencia dramática del paro, tanto juvenil como el de larga duración, en los colectivos más excluidos. Se trata de conseguir CONTRATOS SOLIDARIOS EN EMPRESAS SOCIALMENTE RESPONSABLES, contratos no estrictamente necesarios hechos a personas que atendemos desde las entidades de la Red, con trabajos de un nivel de calificación bajo.

Estamos convencidos de que las transformaciones sociales no ocurren automáticamente. El factor decisivo es el ser humano y debe seguir siendo el

verdadero protagonista (cf. *Laborem exercens*, 10). Las personas se expresan y se realizan mediante su actividad laboral que, al mismo tiempo, tiene una dimensión social por su íntima relación con la realidad familiar y con el bien común.

Gracias a Dios, en muchos lugares se va consolidando la convicción de que la crisis actual no es sólo económica y financiera, sino también ética y antropológica.

Ciertamente hay una relación necesaria entre trabajo y capital, pero la prioridad la tiene el trabajo, cuyos frutos se desea que estén a su servicio y al de los demás. Por ello, el papa Francisco insiste en «volver a la centralidad del hombre, a una visión más ética de las actividades y de las relaciones humanas, porque por encima de la lógica de los negocios, de la lógica y de los parámetros del mercado, está el ser humano».

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737